

Brüssel, 26. august 2025
(OR. en)

12253/25

Institutsioonidevaheline
dokument:
2025/0253 (NLE)

PECHE 236

SAATEMÄRKUSED

Saatja:	Euroopa Komisjoni peasekretär, allkirjastanud Martine DEPREZ, direktor
Kättesaamise kuupäev:	26. august 2025
Saaja:	Thérèse BLANCHET, Euroopa Liidu Nõukogu peasekretär
Komisjoni dok nr:	COM(2025) 458 final
Teema:	Ettepanek: NÕUKOGU MÄÄRUS, millega määratakse 2026. aastaks kindlaks teatavate Läänemere kalavarude ja nende rühmade püügi võimalused ning muudetakse määrust (EL) 2025/202 teatavate püügivõimaluste kohta teistes vetes

Käesolevaga edastatakse delegatsioonidele dokument COM(2025) 458 final.

Lisatud: COM(2025) 458 final

EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 26.8.2025
COM(2025) 458 final

2025/0253 (NLE)

Ettepanek:

NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega määratakse 2026. aastaks kindlaks teatavate Läänemere kalavarude ja nende rühmade püügi võimalused ning muudetakse määrust (EL) 2025/202 teatavate püügivõimaluste kohta teistes vetes

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

- **Ettepaneku põhjused ja eesmärgid**

Kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta (edaspidi „ÜKP alusmäärus“)¹ tuleb mere bioloogilisi ressursse kasutada viisil, millega taastatakse ja hoitakse püütavate liikide populatsioonid tasemel, mis ületab maksimaalse jätkusuutliku saagikuse (MSY) saamiseks vajalikku taset. Oluline vahend selle tagamiseks on lubatud kogupüüki (TAC) ja kvoote hõlmav iga-aastane püügivõimaluste kindlaksmääramine.

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) 2016/1139, millega kehtestati Läänemere mitmeaastane kava,² on täpsustatud kalastussuremuse sihtvahemikud. Neist vahemikest lähtutakse käesolevas ettepanekus selleks, et saavutada ühise kalanduspoliitika (ÜKP) eesmärgid ning eelkõige selleks, et taastada ja säilitada maksimaalne jätkusuutlik saagikus.

Käesoleva ettepaneku eesmärk on määrata kindlaks majanduslikult kõige olulisemate Läänemere kalavarude püügi võimalused 2026. aastaks. Lisaks on ettepaneku eesmärk reguleerida harrastuspüüki meres sellises ulatuses, mis on vajalik käesoleva määrusega hõlmatud kalavarude säilitamiseks. Iga-aastast lubatud kogupüüki ja kvoote käsitlevate otsuste lihtsustamiseks ja selgitamiseks määratakse püügivõimalused Läänemeres alates 2006. aastast kindlaks eraldi määrusega.

- **Kooskõla poliitikavaldkonnas praegu kehtivate õigusnormidega**

Ettepanekuga kehtestatakse lubatud kogupüügid ja kvoodid, mille maht on kooskõlas ÜKP alusmääruse ja Läänemere mitmeaastase kava eesmärkidega.

- **Kooskõla muude liidu tegevuspõhimõtetega**

Ettepanek on kooskõlas liidu muude tegevuspõhimõtetega, eriti keskkonnapoliitikaga.

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

- **Õiguslik alus**

Ettepaneku õiguslik alus on Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 43 lõige 3.

- **Subsidiaarsus (ainupädevusse mittekuuluva valdkonna puhul)**

Ettepanek tehakse liidu ainupädevusse kuulavas valdkonnas, millele on osutatud ELi toimimise lepingu artikli 3 lõike 1 punktis d. Seetõttu subsidiaarsuse põhimõtet ei kohaldata.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1380/2023-01-01>).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. juuli 2016. aasta määrus (EL) 2016/1139, millega kehtestatakse Läänemere tursa-, räime- ja kiluvarude majandamise ja nende varude püügi mitmeaastane kava, muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 2187/2005 ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1098/2007 (ELT L 191, 15.7.2016, lk 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1139/oj>).

- **Proportsionaalsus**

Ettepanekuga eraldatakse liikmesriikidele püügivõimalused vastavalt ÜKP alusmääruse ja Läänemere mitmeaastase kava eesmärkidele. ÜKP alusmääruse artikli 16 lõigete 6 ja 7 ning artikli 17 kohaselt otsustavad liikmesriigid, kuidas neile eraldatud püügivõimalused jaotatakse nende lipu all sõitvatele kalalaevadele vastavalt neis artiklites sätestatud teatavatele kriteeriumidele. Seega võivad liikmesriigid neile eraldatud lubatud kogupüükide jaotamisel kasutada vajalikku kaalutlusruumi vastavalt nende eelistatud sotsiaalsele/majanduslikule mudelile ettepanekuga hõlmatud püügivõimaluste kasutamiseks.

- **Vahendi valik**

Kõige sobivamaks vahendiks peetakse määrust, sest see võimaldab kehtestada liikmesriikidele ja asjaomastele ettevõtjatele vahetult kohaldatavaid nõuded. See aitab tagada, et kõiki nõudeid täidetakse õigel ajal ja ühtsel viisil, mis omakorda suurendab õiguskindlust.

3. JÄRELHINDAMISE, SIDUSRÜHMADEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

- **Konsulteerimine sidusrühmadega**

Komisjon konsulteeris sidusrühmadega (eelkõige Läänemere nõuandekomisjoni kaudu), tuginedes oma teatisele „Säästev kalapüük ELis: ülevaade olukorrast ja suunad 2026. aastaks“ (COM(2025) 296 (final)). Ettepaneku tarbeks koostas teadusliku aluse Rahvusvaheline Mereuurimise Nõukogu (ICES). Kaaluti kõiki konsulteeritud sidusrühmade poolt asjaomaste kalavarude kohta esitatud seisukohti ja neid võeti ettepanekus arvesse nii palju kui võimalik, minemata vastuollu praeguse poliitikaga või põhjustamata ohustatud varude olukorra halvenemist.

Teaduslikku nõuannet püügipiirangute ja kalavarude seisundi kohta arutati liikmesriikidega ka BALTFISHi piirkondlikul foorumil 2025. aasta juunis.

- **Eksperdiarvamuste kogumine ja kasutamine**

Komisjon konsulteeris ICESiga, kelle teaduslik nõuanne põhineb selle eksperdirühmade ja otsuseid tegevate organite väljatöötatud nõuanderaamistikul ning on esitatud kooskõlas komisjoniga sõlmitud partnerluse raamlepinguga.

Liit küsib igal aastal ICESilt teaduslikku nõuannet tähtsate kalavarude seisundi kohta. Saadud nõuanne hõlmab kõiki Läänemere kalavarusid ja lubatud kogupüükide ettepanek tehakse majanduslikult kõige olulisemate varude kohta³.

- **Mõjuhinnang**

Ettepanek on osa pikaajalisest strateegiast, mille alusel kohandatakse kalapüüki pikaajaliselt kestliku tasemeni ja seejärel hoitakse sellel tasemel. Eelduste kohaselt toob selline strateegia aja jooksul kaasa i) stabiilse püügisurve; ii) suuremad kvoodid ning seega ka iii) suurema tulu kaluritele ja nende peredele. Lossimise suurenemine toob eeldatavasti kasu i) kalatööstusele; ii) tarbijatele; iii) töötlevale tööstusele ja jaekaubandusele ning iv) muudele tööstusliku ja harrastuskalapüügiga seotud tööstusharudele. Sellega seoses tuleb rõhutada seost säästva kalapüügi ja merekeskkonna hea seisundi vahel Läänemerel, tuginedes elurikkuse strateegiale

³ <http://www.ices.dk/advice/Pages/Latest-Advice.aspx>

ja muudele seonduvatele algatustele, eelkõige ELi mereökosüsteemide ja kalanduse tegevuskavale⁴ ning Euroopa ookeanipaktile⁵.

Ettepanekus on püütud vältida lühiajalisi strateegiaid ja tehtud otsuseid pikaajalise kestlikkuse kasuks. Selles on seepärast võetud arvesse sidusrühmade ja nõuandekomisjonide algatusi, kui ICES ja/või kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) on need läbi vaadanud ja heaks kiitnud. Komisjoni ettepanek (SEK(2011) 891) võtta vastu ÜKP alusmäärus, põhines mõjuhindangul, milles leiti, et kuigi maksimaalse jätkusuutliku saagikuse eesmärgi saavutamine on vajalik tingimus keskkonnaalase, majandusliku ja sotsiaalse jätkusuutlikkuse tagamiseks, ei ole neid kolme eesmärki võimalik eraldi saavutada.

Kuni 2019. aastani suudeti Läänemere püügivõimalusi käsitlevate otsustega kehtestada lubatud kogupüük kõigi maksimaalset jätkusuutlikku saagikust käsitleva nõuandega hõlmatud kalavarude kohta kooskõlas maksimaalse jätkusuutliku saagikuse vahemikega, välja arvatud Läänemere lääneosa räime lubatud kogupüügi puhul. Nende otsustega õnnestus ka taastada kalavarud ning tasakaalustada püügivõimsust ja -võimalusi. Paraku selgus 2019. aastal, et Läänemere idaosa tursk on olnud suure surve all. Sellest ajast on ICES hinnanud, et see varu jääb lähiaastatel tõenäoliselt allapoole kaitse piirväärtust B_{lim} . Aastal 2021 selgus, et ka Läänemere lääneosa tursavarud on palju aastaid olnud allpool piirväärtust B_{lim} , ning ICES rõhutas, et mitme lõhepopulatsiooni seisund ei ole samuti kiita. Kuni 2020. aastani hindas ICES Läänemere keskosa räime biomassi olevat allpool maksimaalse jätkusuutliku saagikuse $B_{trigger}$ kaitse piirväärtusi. Alates 2023. aastast on ICES hinnanud, et see biomass on alates 1990ndate keskpaigast tegelikult olnud piirväärtuse B_{lim} lähedal. Räime biomass on alates 2021. aastast kasvanud ning hinnangu kohaselt on see jõudnud ülespoole piirväärtust B_{lim} , kuid on endiselt palju väiksem kui maksimaalse jätkusuutliku saagikuse $B_{trigger}$. Botnia lahe räime biomass saavutas haripunkti 1994. aastal ning on seejärel pidevalt vähenenud. Lähtudes 2024. aasta võrdlusalusest on kõnealune biomass olnud hinnanguliselt alates 2019. aastast allpool maksimaalse jätkusuutliku saagikuse $B_{trigger}$ taset ning on veelgi vähenenud ja jõudnud ühe madalaima tasemeni, mis on kunagi registreeritud, jäädes maksimaalse jätkusuutliku saagikuse $B_{trigger}$ taseme ja piirväärtuse B_{lim} vahele. Kilu biomass on viimastel aastatel märkimisväärselt vähenenud, kukkunud madalaimale tasemele alates 1990. aastast ning on jõudnud lähedale maksimaalse jätkusuutliku saagikuse $B_{trigger}$ tasemele. Seetõttu on vaja teha veelgi edusamme, et saavutada kõigi Läänemere kalavarude maksimaalne jätkusuutlik saagikus ja see säilitada.

28. mail 2025 avaldas ICES oma teadusliku nõuande mitmesuguste Läänemere kalavarude kohta 2026. aastaks, mis Läänemere idaosa tursa puhul kujutas endast 2025. aasta kohta antud nõuande uuesti esitamist, kuna kalavaru (kriitiline) olukord ei ole paranenud. Läänemere idaosa tursa kohta (2024. aastal esitatud) ning Läänemere lääneosa tursa ja Soome lahe lõhe kohta esitatud nõuanne põhineb ettevaatusprintsiiibil. Mõlema tursavaru biomass on endiselt allpool piirväärtust B_{lim} . Ülejäänud seitsme kalavaru maksimaalset jätkusuutlikku saagikust käsitlevas nõuandes on nende varude biomassi hinnatud järgmiselt:

- kilu, Liivi lahe räime ja atlandi merilesta tase ületab hinnangu kohaselt piirväärtust $B_{trigger}$;

⁴ Komisjoni 21. veebr 2023. aasta teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „ELi tegevuskava: mereökosüsteemide kaitse ja taastamine kestliku ja vastupanuvõimelise kalanduse heaks“, COM(2023) 102 final.

⁵ Komisjoni 5. juuni 2025. aasta teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „Euroopa ookeanipakt“, COM(2025) 281 final.

- Läänemere keskosa räime ja Botnia lahe räime biomass on hinnanguliselt allpool maksimaalse jätkusuutliku saagikuse $B_{trigger}$ taset;
- Läänemere lääneosa räime tase on hinnangute kohaselt allpool piirväärtust B_{lim} ; ja
- eri lõhepopulatsioonide seisund Läänemere avaosas on hinnangute kohaselt endiselt väga erinev (olles vahemikus allpool piirväärtust R_{lim} kuni ülalpool piirväärtust R_{MSY}).

Seepärast tehakse ettepanek säilitada lõhe puhul Läänemere avaosas 2025. aastal võetud lähenemisviis ja vähendada lubatud kogupüüki –27 %. Samuti tehakse ettepanek vähendada võrreldes 2025. aastaga Botnia lahe räime püügivõimalusi –62 %, Liivi lahe räime püügivõimalusi –17 % ja atlandi merilesta püügivõimalusi –3 %. Lisaks tehakse ettepanek suurendada lõhepüügi võimalusi Soome lahes +1 % võrreldes 2025. aastaga ning hoida kilu ja Läänemere keskosa räime püügivõimalused muutumatuna. Läänemere ida- ja lääneosa tursa ning Läänemere lääneosa räime kaaspüügiks lubatud koguseid vähendatakse võrreldes 2025. aastaga vastavalt –63 %, –84 % ja –50 %.

Seepärast väljendub 2026. aasta ettepaneku majanduslik mõju selles, et kuue liikmesriigi kalapüügivõimalused vähenevad ja kahe liikmesriigi puhul jäävad need samale tasemele. Kokkuvõttes on ettepaneku kohaselt lubatud püügikogus ligikaudu 295 000 tonni, mis on 14,3 % vähem kui 2025. aasta püügivõimalused.

- **Õigusnormide toimivus ja lihtsustamine**

Ettepaneku puhul säilitatakse paindlikkus nende kvootide vahetamise mehhanismide kohaldamisel, mis kehtestati juba eelmiste aastate määrustega Läänemere püügivõimaluste kohta. ELi ega liikmesriikide avaliku sektori asutustele ei tulene ettepanekust uusi norme ega haldusmenetlusi, mis võiksid suurendada halduskoormust.

Ettepanekus käsitletakse iga-aastast määrust, mida kohaldatakse 2026. aasta suhtes. Seepärast ei sisalda see läbivaatamisklauslit.

4. MÕJU EELARVELE

Ettepanek ei mõjuta liidu eelarvet.

5. MUU TEAVE

- **Rakenduskavad ning järelevalve, hindamise ja aruandluse kord**

Järelevalve ja nõuetele vastavus tagatakse kooskõlas nõukogu määrusega (EÜ) nr 1224/2009⁶.

- **Ettepaneku sätete üksikasjalik selgitus**

Ettepanekuga määratakse kindlaks 2026. aasta püügivõimalused seoses teatavate Läänemere kalavarude ja nende rühmadega.

Selleks et kehtestada liidu kvoodid Vene Föderatsiooniga ühiste kalavarude jaoks, arvati ICESi soovitatud püükidest maha vastavad kogused, mis vastavad Vene Föderatsiooni

⁶ Nõukogu 20. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse liidu kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006 (ELT L 343, 22.12.2009, lk 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1224/oj>).

varasemale osale neist ühistest varudest. Liikmesriikidele eraldatud püügivõimalused on esitatud käesoleva ettepaneku lisas.

Läänemere idaosa tursa puhul andis ICES kokkuleppel komisjoniga 2026. aastaks uuesti välja oma nõuande 2025. aasta kohta, kuna varud on endiselt sama kriitilises seisundis kui 2025. aastal. ICES alandas oma 2025. aasta nõuande 3. kategooria ettevaatusprintsiiibil põhinevaks nõuandeks ja soovitas kuuendat aastat järjest⁷ nullpüüki. Kalavarude ammendumist arvestades otsustas nõukogu lõpetada alates 2019. aastast sihtpüügi ja võtta vastu püügivõimalustega funktsionaalselt seotud parandusmeetmed (kudemiskohtade püügiks sulgemine teatavaks ajavahemikuks ja harrastuspüügi keeld, mida laiendati 2025. aastal kogu majandamispiirkonnale). Need parandusmeetmed ei ole veel kehtinud piisavalt kaua, et varude seisund oleks paranenud, mistõttu soovitakse ettepanekuga need säilitada kooskõlas Läänemere mitmeaastase kava artikli 3 lõikega 1 ja ÜKP alusmääruse artikli 16 lõikega 4 koostoimes sama määruse artikli 2 lõikega 1 ja artikli 2 lõike 5 punktidega c ja f. Seoses lubatud kogupüügi tasemega ei ole ICESil seni olnud võimalik kvantifitseerida Läänemere idaosa tursa kaaspüüki muude kalavarude püügil, kuid Läänemere idaosa tursa kaaspüüki esineb kõigi muude püügiliikide puhul⁸. Kui Läänemere idaosa tursa kaaspüügi lubatud kogust ei eraldata, tuleb kogu püük Läänemere idaosa tursa majandamise piirkonnas lõpetada. Selleks et vältida sellisest täielikust püügikeelust tulenevaid võimalikke tõsiseid sotsiaal-majanduslikke tagajärgi ja kuna puudub lisateave, teeb komisjon ettepaneku kehtestada sarnaselt 2025. aastaga Läänemere idaosa tursa kaaspüügi lubatud kogupüügiks 159 tonni, mis on esitatud andmete kohaselt Läänemere idaosa tursa majandamise piirkonnas 2024. aastal lossitud kogus. See peaks tagama, et püügisurve sellele kalavarule ei suurene. Tursk on vältimatu kaaspüük lestaliste põhjalähedasel püügil, kuid alates 2025. aasta aprillist kehtib Läänemere idaosa tursa peamisel levialal kohustus kasutada selektiivsemaid püügivahendeid, mis eeldatavasti vähendavad oluliselt tursa kaaspüüki⁹.

Läänemere lääneosa tursa puhul alandas ICES 2023. aastal oma hinnangu 3. kategooria ettevaatusprintsiiibil põhinevaks nõuandeks. 2025. aastal esitas ICES nõuande kohaldada 2026. ja 2027. aastal nullpüüki¹⁰. Selle kalavaru biomass on olnud möödunud 15 aastast suurema osa jooksul allpool piirväärtust B_{lim} . Seetõttu on nõukogu alates 2021. aastast otsustanud lõpetada sihtpüügi ja võtta vastu püügivõimalustega funktsionaalselt seotud parandusmeetmed (kudemiskohtade püügiks sulgemine teatavaks ajavahemikuks ja harrastuspüügi keeld). Need parandusmeetmed ei ole veel viinud varude seisundi paranemiseni, mistõttu soovitakse ettepanekuga need säilitada kooskõlas Läänemere mitmeaastase kava artikli 3 lõikega 1 ja ÜKP alusmääruse artikli 16 lõikega 4 koostoimes sama määruse artikli 2 lõikega 1 ja artikli 2 lõike 5 punktidega c ja f. Seoses lubatud kogupüügi tasemega ei ole ICESil seni olnud võimalik kvantifitseerida Läänemere lääneosa tursa kaaspüüki muude kalavarude püügil, kuid Läänemere lääneosa tursa kaaspüüki esineb kõigi muude püügiliikide puhul¹¹. Kui Läänemere lääneosa tursa kaaspüügi lubatud kogust ei eraldata, tuleb kogu püük Läänemere lääneosa tursa majandamise piirkonnas lõpetada. Selleks et vältida sellisest täielikust püügikeelust tulenevaid võimalikke tõsiseid sotsiaal-

⁷ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.27202563>

⁸ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.5276>; <https://doi.org/10.17895/ices.advice.5649>;
<https://doi.org/10.17895/ices.advice.24799266>

⁹ Komisjoni 13. oktoobri 2022. aasta delegeeritud määrus (EL) 2024/3093, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2019/1241 seoses tehniliste erimeetmetega tursa kaaspüügi vähendamiseks Läänemeres (ELT L, 2024/3093, 10.12.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2024/3093/oj).

¹⁰ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.27202560>

¹¹ Vt joonealune märkus 8.

majanduslikke tagajärgi ja kuna puudub lisateave, teeb komisjon ettepaneku kehtestada sarnaselt 2025. aastaga Läänemere lääneosa tursa kaaspüügi lubatud kogupüügiks 42 tonni, mis on esitatud andmete kohaselt Läänemere lääneosa tursa majandamise piirkonnas 2024. aastal lossitud kogus. See peaks tagama, et püügisurve sellele kalavarule ei suurene. Tursk on vältimatu kaaspüük lestaliste põhjalähedasel püügil, kuid alates 2025. aasta aprillist kehtib Läänemere lääneosa tursa majandamise piirkonnas kohustus kasutada selektiivsemaid püügivahendeid, mis eeldatavasti vähendavad oluliselt tursa kaaspüüki¹².

Atlandi merilesta kohta esitas ICES varem eraldi nõuande ICESi alarajoonide 21–23 ja 24–32 kohta. Alates võrdlusaluse kehtestamisest 2025. aastal esitab ICES ühe maksimaalse jätkusuutliku saagikuse nõuande, mis hõlmab ICESi alarajooni 21–32¹³. Selle nõuande kohaselt on kalavaru biomass jõudnud rekordiliselt kõrgele tasemele, kuigi kalade seisund on viimase viie aasta jooksul halvenenud. Võrdlusalus muutis varude tajumist, mistõttu võrreldes 2025. aasta nõuandega soovitas ICES vähendada 2026. aastal püüki –35 %. Komisjon teeb kooskõlas Läänemere mitmeaastase kava artikli 4 lõikega 3 ettepaneku kehtestada lubatud kogupüük F_{MSY} väärtuse tasemel.

Läänemere lääneosa räime puhul soovitab ICES kaheksandat aastat järjest kohaldada nullpüüki. Sarnaselt 2025. aastaga arvestas ICES kalavaru suuruse märkimisväärselt väiksemaks ja hindas, et kuigi kalavaru on alates 2024. aastast kasvanud, moodustab see 2025. aastal vaid 52 % piirväärtusest B_{lim} ¹⁴. ICESi hinnangul jääks selle kalavaru biomass jätkuvalt väiksemaks kui B_{lim} vähemalt kuni 2027. aastani ka siis, kui kalapüük peatada. Varu täienemine on umbes kümne aasta jooksul olnud rekordiliselt vähene. Nõukogu on otsustanud lõpetada alates 2021. aastast sihtpüügi, välja arvatud teaduslik püük ja väikesemahuline rannapüük, ning piirata lubatud kogupüüki vältimatu kaaspüügiga, et hoiduda muu kalapüügi piiramisest. Need parandusmeetmed ei ole veel viinud varude seisundi paranemiseni. Seepärast teeb komisjon kooskõlas Läänemere mitmeaastase kava artikli 4 lõikega 6 ja artikli 5 lõikega 2 ettepaneku hoida alal sihtpüügikeeld ning lõpetada väikesemahulise rannapüügi suhtes tehtud erand. Seoses lubatud kogupüügi tasemega ei ole ICESil seni olnud võimalik kvantifitseerida Läänemere lääneosa räime kaaspüüki muude kalavarude püügil, kuid Läänemere lääneosa räime kaaspüüki esineb kilu sihtpüügi puhul¹⁵. Selleks et vältida Läänemere lääneosa räime majandamise piirkonnas kilu sihtpüügi keelamisest tulenevaid võimalikke tõsisemaid sotsiaal-majanduslikke tagajärgi ja kuna puudub lisateave, teeb komisjon ettepaneku kehtestada Läänemere lääneosa räime kaaspüügi lubatud kogupüügiks 394 tonni.

Botnia lahe räime biomass on ICESi hinnangu kohaselt jätkuvalt vähenenud ja jõudnud 2025. aastaks ühe madalaima tasemeni, mis on kunagi registreeritud, jäädes maksimaalse jätkusuutliku saagikuse $B_{trigger}$ taseme ja piirväärtuse B_{lim} ¹⁶ vahele. F_{MSY} väärtusele vastav püügisooitus on vähendada püüki –16 % võrreldes 2025. aasta soovitusel. Lisaks prognoositakse, et isegi kui kalapüük peatada, on vaid 30 %-line tõenäosus, et räimevaru taastub ning ületab 2027. aastal maksimaalse jätkusuutliku saagikuse $B_{trigger}$ taseme. Samuti osutab ICES, et isegi siis kui kehtestada lubatud kogupüük maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tasemel F_{lower} , on 9 %-line tõenäosus, et biomass langeb 2027. aastal alla piirväärtuse B_{lim} . Seepärast teeb komisjon ettepaneku, et kooskõlas Läänemere mitmeaastase kava artikli 4 lõikega 6 ja artikli 5 lõikega 1 kehtestataks lubatud kogupüügiks 25 560 tonni ning parandusmeetmena suletaks kudemiskohad püügiks kolmeks kuuks, tuginedes

¹² Vt joonealune märkus 9.

¹³ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.27202773>

¹⁴ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.27202614>

¹⁵ Vt joonealune märkus 8.

¹⁶ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.27202623>

kudemisviiside sarnasusele Läänemere keskosa räimega, mille kohta ICES esitas erinõuande¹⁷.

ICES tegi 2023. aastal Läänemere keskosa räimevaru hindamisuuringu ja leidis, et räimevaru biomass, mis on viimase 30 aasta jooksul olnud enamasti allpool piirväärtust B_{lim} , on alates 2022. aastast kasvanud ja peaks 2024. aastaks ületama piirväärtuse B_{lim} ¹⁸. Tänu biomassi suurenemisele ning aastate 2024 ja 2025 eeldatavasti tugevatele põlvkondadele, on F_{MSY} väärtusele vastav püügisooovitus 26 % suurem kui 2025. aastal. ICES märgib siiski, et varu täienemise prognoos on ebakindel, ning tõstatab taas valeandmete esitamise probleemi, mis suurendab ebakindlust. Lisaks on 2023. aasta põlvkond nõrk ja varu on haavatav, kuna see koosneb mitmest geneetiliselt eristuvast alampopulatsioonidest. Samuti on ICES seisukohal, et isegi kui kalapüük peatada, on vaid 52 %-line tõenäosus, et kalavarude taastumine ületab 2027. aastal maksimaalse jätkusuutliku saagikuse $B_{trigger}$ taseme. ICES mainib ka, et isegi siis kui kehtestada lubatud kogupüük maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tasemel F_{lower} , on Läänemere mitmeaastase kava artikli 4 lõike 6 kohaselt 6 %-line tõenäosus, et biomass langeb 2027. aastal alla piirväärtuse B_{lim} . Seepärast teeb komisjon ettepaneku, et kooskõlas Läänemere mitmeaastase kava artikli 4 lõikega 4 ja artikli 5 lõikega 1 säilitataks 2026. aastal 2025. aastaks kehtestatud lubatud kogupüük (83 881 tonni) ja parandusmeetmena suletaks kudemiskohad püügiks kolmeks kuuks, tuginedes ICESi erinõuannetele¹⁹.

Liivi lahe räime puhul leiab ICES, et kuigi biomass on veidi vähenenud, on see endiselt suurem kui maksimaalse jätkusuutliku saagikuse $B_{trigger}$ ja on ajalooliselt kõrgel tasemel²⁰. Kooskõlas Läänemere mitmeaastase kava artikli 4 lõikega 3 teeb komisjon ettepaneku kehtestada lubatud kogupüük F_{MSY} väärtuse tasemel.

Tuginedes kinnitatud andmetele kalavaru erakordselt vähese täienemise kohta ajavahemikul 2021–2023, on kilu biomass ICESi hinnangul jätkuvalt vähenenud. Kuigi biomass ületab endiselt maksimaalse jätkusuutliku saagikuse $B_{trigger}$ taset, jõudis see 2025. aastal madalaimale tasemele alates 1990. aastast²¹. Lähtudes prognoosist, et 2024. aastal oli juurdekasv üks suuremaid, mis kunagi registreeritud on F_{MSY} väärtusele vastav püügisooovitus 36 % suurem kui 2025. aastal. ICES rõhutab siiski, et prognoos põhineb ühel uuringul ja on seetõttu ebakindel ning et tõenäosus, et kalavaru jääb allapoole kaitse piirväärtusi, võib olla alahinnatud. Lisaks juhib ICES tähelepanu valeandmete esitamise probleemile, mis suurendab ebakindlust. Komisjon märgib ka, et paljudes püügipiirkondades püütakse kilu koos räimega. Seepärast teeb komisjon ettepaneku säilitada 2026. aastal 2025. aastaks kehtestatud lubatud kogupüük (139 500 tonni) ja kehtestada seega lubatud kogupüük alla maksimaalse jätkusuutliku saagikuse taset F_{lower} , kooskõlas Läänemere mitmeaastase kava artikli 4 lõikega 4. Komisjon teeb ka ettepaneku säilitada nõukogu poolt 2025. aastaks kehtestatud nõue kudemiskohtade püügiks sulgemise kohta.

Jõgede lõhevarude kohta on ICES alates vähemalt 1990ndatest märkinud, et nende seisund Läänemere piirkonnas on ebaühtlane – mõne jõe lõhevaru seisund on hea, mõne oma aga mitte. Alates 2022. aastast on ICES lisaks soovitanud, et igasugune lõhe tööduslik ja harrastuspüük Läänemere avaosas tuleks lõpetada, sest tegu on oma olemuselt segapüügiga, kus lõhet püütakse kõigist jõevarudest. Samal ajal on ICES siiski leidnud, et teatavates põhjapoolsetes rannikupiirkondades on lõhe suvirände ajal sihtpüügi jätkamine endiselt võimalik. Seepärast on nõukogu alates 2021. aastast otsustanud lõpetada lõhe sihtpüügi

¹⁷ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.28512521>

¹⁸ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.27202617>

¹⁹ Vt joonealune märkus 17.

²⁰ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.27202620>

²¹ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.27202893>

Läänemere avaosas ja kehtestada vältimatu kaaspüügi suhtes lubatud kogupüügi, tehes erandi teadusliku püügi jaoks, ning hoida samas lõhe sihtpüügi suveperioodil neis põhjapoolsetes rannikupiirkondades avatuna. Alates 2021. aastast on nõukogu võtnud ka parandusmeetmeid, mis on funktsionaalselt seotud kalapüügivõimalustega (keeld kasutada õngejadasid ja püüda meriforelli väljaspool rannikualasid; igapäevane kaasavõetava saagi piirnorm on enamikus piirkondades üks äralõigatud rasvauimega lõhe õngitseja kohta). ICESi järgib 2026. aasta nõuandes varasemate aastatega sama lähenemisviisi, kuid märgib, et soovitud maksimaalset püüki tuleks veelgi vähendada, kuna andmed lõhede arvukuse kohta kõige olulisemas lõhejões ei pruugi olla täpsed²². ICES osutab ka ühe konkreetse jõe lõhepopulatsiooni märkimisväärsele vähenemisele ja soovib seetõttu lükata püügihooaja algus Ahvenamerel ja asjaomase jõe suudme ümbruses maist edasi juunisse. ICESi hinnangul on harrastuslikul landipüügil loodusliku lõhe vabakslaskmisjärgne suremus äralõigatud rasvauimega (st tehistingimustes kasvatatud) lõhe puhul 24 % (uue uuringu esialgsete tulemuste kohaselt võib suremus siiski olla palju väiksem), mis toob kaasa ligikaudu 2 500 loodusliku lõhe surma. Seepärast teeb komisjon kooskõlas ÜKP alusmääruse artikli 16 lõikega 4 koostoimes kõnealuse määruse artikli 2 lõikega 1 ja artikli 2 lõike 5 punktidega c ja f ettepaneku i) piirata lubatud kogupüük vältimatu kaaspüügiga; ii) lubada erandit lõhe rannalähedaseks suviseks sihtpüügiks ICESi alarajoonides 29N–31, võttes arvesse püügihooaja soovitud hilisemat algust ICESi alarajoonis 29N ja ühe jõesuudme ümber ICESi alarajoonis 31; iii) kohandada lubatud kogupüüki ICESi soovitud tasemele, iv) säilitada 2025. aastaga võrreldes samad parandusmeetmed; v) säilitada 2026. aastal piirkondadevaheline piiratud paindlikkus, et tagada ICESi alarajoonis 32 rannapüügivõimaluste täielik ärakasutamine ning vi) peatada lõhe harrastuspüük, välja arvatud ICESi alarajoonide 29N–31 rannikupiirkondades, tööduspüügiga samadel ajavahemikel.

Soome lahe lõhe kohta esitas ICES 2026. aastaks ettevaatusprintsiiibil põhineva nõuande²³. Seepärast teeb komisjon ettepaneku lähtuda lubatud kogupüügi kehtestamisel ettevaatusprintsiiibil põhinevast nõuandest kooskõlas ÜKP alusmääruse artikli 16 lõikega 4. Lisaks teeb komisjon ettepaneku, et tuginedes varasemale kvoodikasutusele tuleks säilitada Eesti jaoks võimalus kasutada lõhe puhul kahe lubatud kogupüügi suhtes piiratud piirkondadevahelist paindlikkust, et vältida muude liikide rannapüügi katkemist.

Nõukogu määruses (EÜ) nr 847/96 on sätestatud lubatud kogupüükide haldamise täiendavad tingimused ühest aastast teise ülekandmisel, sealhulgas artiklite 3 ja 4 kohased ennetuslikke ja analüütilisi lubatud kogupüüke käsitlevad paindlikkussätted. Selle määruse artikli 2 kohaselt tuleb nõukogul lubatud kogupüügi kinnitamisel otsustada, milliste kalavarude suhtes ei tuleks kohaldada artiklit 3 või 4, võttes aluseks eelkõige kalavarude bioloogilise seisundi. Võttes arvesse Läänemere ökosüsteemi ja mitme kalavaru eriti habrast seisundit, teeb komisjon ettepaneku jätta määruse (EÜ) nr 847/96 artiklite 3 ja 4 kohane ühest aastast teise ülekandmise paindlikkus välja kalavarude puhul, mille biomass on väiksem kui maksimaalse jätkusuutliku saagikuse $B_{trigger}$, ja selliste kalavarude puhul, mille puhul ICES soovib nullpüüki või sihtpüügi peatamist. ÜKP alusmääruse artikli 15 lõikega 9 on kehtestatud ka paindlik ühest aastast teise ülekandmise mehhanism kõigi selliste varude puhul, mille suhtes kehtib lossimiskohustus. Selleks et vältida liigset paindlikkust, mis kahjustaks mere bioloogiliste ressursside mõistliku ja vastutustundliku kasutamise põhimõtet ning raskendaks ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamist, teeb komisjon lisaks ettepaneku, et määruse (EÜ) nr 847/96 artikleid 3 ja 4 kohaldatakse ainult siis, kui liikmesriigid ei kasuta ÜKP alusmääruse artikli 15 lõike 9 kohast paindlikku ühest aastast teise ülekandmist. Lisaks tuleks

²² <https://doi.org/10.17895/ices.advice.27202839>

²³ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.27202842>

väljastada ÜKP alusmääruse artikli 15 lõike 9 kohane kvootide ühest aastast teise ülekandmise paindlikkus, kui see kahjustaks ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamist, eelkõige kalavarude puhul, mille biomass on väiksem kui maksimaalse jätkusuutliku saagikuse $B_{trigger}$, ja selliste kalavarude puhul, mille puhul on lubatud ainult kaaspüük või teaduslik püük.

Komisjon teeb ka ettepaneku muuta nõukogu määrust (EL) 2025/202, et kehtestada lubatud kogupüük norra tursiku puhul, mille püügihooaeg algab 1. novembril 2025. Kuni ICESi nõuande avaldamiseni 10. oktoobril 2025 ja Ühendkuningriigiga peetavate konsultatsioonide tulemuste selgumiseni tähistatakse lubatud kogupüügi tase märkega „*p.m.*“ (*pro memoria*).

Ettepanek:

NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega määratakse 2026. aastaks kindlaks teatavate Läänemere kalavarude ja nende rühmade püügi võimalused ning muudetakse määrust (EL) 2025/202 teatavate püügivõimaluste kohta teistes vetes

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 3,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu võtab vastu püügivõimaluste kehtestamise ja eraldamise meetmed, sealhulgas määrab kindlaks teatavad püügivõimalustega funktsionaalselt seotud tingimused. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1380/2013¹ artikli 16 lõike 4 kohaselt tuleb kalapüügivõimalused kindlaks määrata kooskõlas sama määruse artikli 2 lõike 2 kohaste ühise kalanduspoliitika (ÜKP) eesmärkidega. Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõike 1 kohaselt tuleb kalapüügivõimalused eraldada liikmesriikidele selliselt, et iga kalavaru või kalapüügi puhul oleks tagatud kõikide liikmesriikide püügitegevuse suhteline stabiilsus.
- (2) Lubatud kogupüük (TAC) tuleks seega kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 3 kehtestada kättesaadava teadusliku nõuande põhjal ning arvestades bioloogilisi ja sotsiaal-majanduslikke aspekte, tagades samas kalandussektorite õiglase kohtlemise ja pidades silmas arvamusi, mis on esitatud sidusrühmadega toimunud konsultatsioonide käigus.
- (3) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2016/1139² on kehtestatud Läänemere tursa-, räime- ja kiluvarude majandamise ja püügi mitmeaastane kava. Kooskõlas nimetatud määruse artikli 3 lõikega 1 peaks see kava aitama saavutada ÜKP eesmärgi, mis on loetletud määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 2. Kõnealuse kava eesmärk on tagada, et mere bioloogiliste ressursside kasutamisel taastatakse ja säilitatakse püütavate liikide populatsioonid maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tagamiseks vajalikust kõrgemal tasemel. Lisaks peaks see kava aitama tagada, et kalapüük ja vesiviljelus on pikas perspektiivis keskkonnasäästlikud ning et neid majandatakse viisil, mis on kooskõlas majandusliku, sotsiaalse ja tööhõivealase kasu

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1380/oj>).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. juuli 2016. aasta määrus (EL) 2016/1139, millega kehtestatakse Läänemere tursa-, räime- ja kiluvarude majandamise ja nende varude püügi mitmeaastane kava, muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 2187/2005 ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1098/2007 (ELT L 191, 15.7.2016, lk 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1139/oj>).

saavutamise ning toiduvarude kättesaadavuse toetamise eesmärkidega. Nende eesmärkide hulgas on vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 2 lõike 5 punktidele c ja f ka tingimuste loomine majanduslikult elujõulisele ja konkurentsivõimelisele kalapüügi- ja kalatöötlemissektorile ning maismaal toimuvale kalapüügiga seotud tegevusele. Samuti püütakse nendega tagada rahuldav elatustase nende hulgas, kes sõltuvad püügitegevusest, pidades eelkõige silmas rannapüüki ja sotsiaal-majanduslikke aspekte.

- (4) 28. mail 2025 avaldas Rahvusvaheline Mereuurimise Nõukogu (ICES) oma igaaastase nõuande Läänemere kalavarude kohta 2026. aastaks, kuid Läänemere idaosa tursa kohta avaldas ICES uuesti oma nõuande 2025. aasta kohta. ICESi hinnangul toimub suurema osa Läänemeres aset leidva püügi käigus vähemalt mingil määral varude vahelist segapüüki. See segapüük puudutab nii varusid, mille suhtes kohaldatakse lubatud kogupüüki, kui ka varusid, mille suhtes lubatud kogupüüki ei kohaldata. Kõige rohkem segapüüki toimub pelaagiliste liikide ja põhjalähedaste liikide hulgas.
- (5) ICES soovib 2026. aastaks Läänemere lääneosa räime, Läänemere ida- ja lääneosa tursa ning lõhe nullpüüki ICESi alarajoonides 22–31. See tähendab aga, et kui nende kalavarude lubatud kogupüük kehtestatakse ICESi nõuandes soovitatud tasemel, tekitab kogu saagi, sealhulgas nende varude kaaspüügi täieliku lossimise kohustuse rakendamine segapüügi puhul püüki piiravate liikide probleemi. Turska kaaspüütakse igasuguse püügi käigus, Läänemere lääneosa räime kaaspüütakse kilu sihtpüügi käigus ja lõhet võidakse kaaspüüda mitmesuguse püügi käigus. Püüki piirav olukord mõjutaks eelkõige lestaliste ja pelaagiliste liikide püügiga tegelevaid laevu ning sunniks neid võib-olla lõpetama püügitoimingud 2026. aastal ja tooks seega kaasa kõnealuse püügitegevuse enneaegse lõpetamise. Euroopa kalandus- ja vesiviljelustoodete turu seirekeskuse andmetel on lubatud kogupüügi piires püüda lubatud ja asjakohases vastavas piirkonnas eeldatavasti püütava atlandi merilesta, kilu- ja räimepüügi väärtus esmamüügil hinnanguliselt vastavalt 25 300 000, 55 700 000 ja 43 400 000 eurot. Paljud kalapüügiettevõtjad, eelkõige väikesemahulise rannapüügiga tegelevad ettevõtjad, kes püüavad liike, mille suhtes lubatud kogupüüki ei kohaldata, peaksid samuti 2026. aastal püügitoimingud lõpetama. Selleks et saavutada tasakaal selle vahel, et jätkata püüki, arvestades mittejätkamise võimalikke ränki sotsiaal-majanduslikke tagajärgi, ning selle vahel, et vaja on saavutada kõnealuste kalavarude hea bioloogiline seisund, arvestades seejuures, et segapüügi puhul on raske korraga püüda kõiki varusid maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tasemel, on asjakohane säilitada Läänemere lääneosa räime, Läänemere idaosa tursa, Läänemere lääneosa tursa ja Läänemere avaosa lõhe puhul ainult vältimatu kaaspüügi jaoks ette nähtud lubatud kogupüük.
- (6) Läänemere idaosa tursavaru puhul on ICES soovitanud selle varu nullpüüki alates 2019. aastast. Kuna varu on endiselt sama kriitilises seisus, avaldas ICES 2026. aastaks uuesti oma 2025. aasta nõuande, milles esitas oma kindla veendumuse kalavaru biomassi suundumuse kohta ja väitis, et biomass on tunduvalt väiksem kui kaitse piirväärtus (B_{lim}), millest allpool võib kalavaru paljunemisevõime väheneda. Kooskõlas määruse (EL) 2016/1139 artikli 3 lõikega 1 ja ÜKP alusmääruse artikli 16 lõikega 4 on seepärast asjakohane peatada sihtpüük ja võtta funktsionaalselt seotud parandusmeetmed. Kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 2 lõikega 1 ja artikli 2 lõike 5 punktidega c ja f tuleks ka kehtestada vältimatu kaaspüügi püügivõimalused madalal tasemel, et vältida võimalikku tõsist sotsiaal-majanduslikku mõju, mis tuleneks püügivõimaluste kehtestamisest nulltasemel.

- (7) ICES on mitu aastat soovitanud kohaldada Läänemere lääneosa tursavarude puhul väikest püügimahtu, kuid 2026. aastaks esitas ta ettepaneku kohaldada nullpüüki, sest varude biomass on 2025. aastal hinnanguliselt allpool piirväärtust B_{lim} ega jõua sellest piirväärtusest kõrgemale ka 2027. aastal. Kooskõlas määruse (EL) 2016/1139 artikli 3 lõikega 1 ja ÜKP alusmääruse artikli 16 lõikega 4 on seepärast asjakohane peatada sihtpüük ja võtta funktsionaalselt seotud parandusmeetmed. Kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 2 lõikega 1 ja artikli 2 lõike 5 punktidega c ja f tuleks ka kehtestada vältimatu kaaspüügi püügivõimalused madalal tasemel, et vältida sotsiaal-majanduslikke tagajärgi, mis tuleneksid püügivõimaluste kehtestamisest nulltasemel.
- (8) ICESi alarajoonide 22–31 lõhe suhtes jäi ICES oma nullpüügi nõuande juurde, kuigi kaalus 2026. aastaks võimalust, et laiuskraadist 59° 30' N põhja pool asuvas piirkonnas (ICESi alarajoonid 29N–31) võiks jätkuda rannikupiirkondades suvine lõhe töönduslik ja harrastuslik sihtpüük. Samuti vähendas ICES 2025. aastaga võrreldes veelgi oma püügisoovitusi, kuna lõhede arvukuse kohta kõige olulisemates lõhejõgedes ei ole kindlaid andmeid. Lisaks märgib ICES, et kui alustada püüki ICESi alarajoonis 29 põhja pool ja väljaspool Råneälveni jõe suudmeala alles juunis, pakuks see täiendavat kaitset sellele eriti haprale looduslikule lõhepopulatsioonile ja muudele varakult rändavatele looduslikele lõhepopulatsioonidele. Samuti esineb harrastuspüügi käigus loodusliku lõhe vabakslaskmisjärgset suuremust äralõigatud rasvauimega lõhe puhul. Kooskõlas ÜKP alusmääruse artikli 16 lõikega 4 on seetõttu asjakohane kehtestada püügivõimaluste tase ning püügipiirkond ja -periood kooskõlas ICESi nõuandega ning võtta vastu funktsionaalselt seotud parandusmeetmed (õngejadade kasutamise keeld ja meriforelli püügi keeld väljaspool rannikualasid; lubada harrastuskalapüüki ainult lubatud tööndusliku sihtpüügiga samal ajal ja samas kohas).
- (9) Selleks et tagada ICESi alarajoonis 32 lõhe rannapüügi võimaluste täielik ärakasutamine, on asjakohane lubada kasutada lõhe suhtes kehtestatud piiratud piirkondadevahelist paindlikkust ICESi alarajoonide 22–31 ja ICESi alarajooni 32 vahel.
- (10) Selleks et vähendada ohtu, et lõhepüügi käigus püütud lõhet kajastatakse aruandes vääralt kui meriforelli, on asjakohane keelata meriforelli püük lähtejoontest kaugemal kui neli meremiili ning piirata meriforelli kaaspüüki 3 %-ni meriforelli ja lõhe kombineeritud püügist.
- (11) Tursa ja lõhe harrastuspüügiga seotud meetmed ning meriforelli- ja lõhevarude kaitse meetmed ei tohiks piirata määruse (EL) nr 1380/2013 artiklite 19 ja 20 kohaste rangemate riiklike meetmete kohaldamist.
- (12) Botnia lahe räime biomass on ICESi hinnangul jätkuvalt vähenenud ning jääb praegu piirväärtuse B_{lim} ja kaitse piirväärtuse (maksimaalse jätkusuutliku saagikuse $B_{trigger}$ taseme) vahele, millest allpool tuleb võtta asjakohaseid parandusmeetmeid, et tagada varude kiire taastumine tasemel, mis on kõrgem kui maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saavutamiseks vajalik. ICES osutab ka, et hinnang noorkalade arvukuse ning kaalu ja vanuse suhte kohta ei pruugi olla täpne. Lisaks märgib ICES taas, et eakamate isendite arv populatsioonis tõenäoliselt ei suureneks, kui kalapüügivõimalused oleksid kehtestatud F_{MSY} väärtusele vastaval tasemel. Lõpetuseks märgib ICES, et varud on tõenäoliselt tundlikud geneetilise mitmekesisuse kadumise suhtes. Ükski F_{MSY} -vahemiku püügistsenaarium ei taga, et kõnealuse varu biomassi allapoole piirväärtust B_{lim} langemise tõenäosus 2027. aastal on väiksem kui 5 %. Lisaks prognoositakse, et isegi kui kalapüük peatada, on vaid 30 %-line tõenäosus, et räimevaru taastub ning ületab 2027. aastal maksimaalse jätkusuutliku

saagikuse B_{trigger} taseme. Seepärast on kooskõlas määruse (EL) 2016/1139 artikli 4 lõikega 6 ja artikli 5 lõikega 1 asjakohane kehtestada kalapüügivõimalused sellele vastavalt ning funktsionaalselt seotud parandusmeetmena keelata kolmeks kuuks püük kudemiskohtades.

- (13) Läänemere lääneosa räimevaru puhul soovib ICES kaheksandat aastat järjest nullpüüki. Sarnaselt 2024. aastaga korregeeris ICES varasemaid aastaid käsitlevad hinnangud kudekarja biomassi kohta väiksemaks ja hindab biomassi 2025. aastal endiselt olevat vaid 52 % piirväärtusest B_{lim} , kuigi see on alates 2021. aastast pidevalt suurenenud. Lisaks on selle varu täienemine endiselt rekordiliselt väike ja 2027. aastal ei eeldata biomassi taastumist ülespoole piirväärtust B_{lim} . Kooskõlas määruse (EL) 2016/1139 artikli 4 lõikega 6 ja artikli 5 lõikega 2 on seepärast asjakohane peatada sihtpüük ja lõpetada väikesemahulise püügi suhtes tehtud erand. Kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 2 lõikega 1 ja artikli 2 lõike 5 punktidega c ja f tuleks ka kehtestada vältimatu kaaspüügi püügivõimalused madalal tasemel, et vältida sotsiaal-majanduslikke tagajärgi, mis tuleneksid püügivõimaluste kehtestamisest nulltasemel.
- (14) ICESi hinnangul on Läänemere keskosa räimevaru olnud väiksem kui B_{lim} suurema osa ajast viimase 30 aasta jooksul. ICES hindab, et see varu on tänu paremale kaalu ja vanuse suhtele ja suuremale varu täienemisele 2022. aastal jõudnud 2024. aastal ülespoole piirväärtust B_{lim} , kuid on endiselt palju väiksem kui maksimaalse jätkusuutliku saagikuse B_{trigger} . ICESi hinnangul võis kalavaru 2024. ja 2025. aastal hoogsalt täieneda, kuid ICES rõhutab samas, et nendesse hinnangutesse ei saa suhtuda täie kindlusega. 2023. aastal oli juurdekasv alla keskmise. Lisaks tuleb ICES meelde, et kuna liikide kohta esitatakse jätkuvalt valeandmeid, tuleb soovitusse suhtuda teatava ettevaatlikkusega. Ükski F_{MSY} -vahemiku püügistsenaarium ei taga, et kõnealuse varu biomassi allapoole piirväärtust B_{lim} langemise tõenäosus 2027. aastal on väiksem kui 5 %. Isegi siis, kui kalapüük peatada, ja hoolimata hinnangute kohasest heast prognoosist, on ikkagi 52 %-line tõenäosus, et kõnealune varu jääb 2027. aastal allapoole maksimaalse jätkusuutliku saagikuse B_{trigger} taset. Seepärast on kooskõlas määruse (EL) 2016/1139 artikli 4 lõikega 4 ja artikli 5 lõikega 1 asjakohane kehtestada kalapüügivõimalused sellele vastavalt ning funktsionaalselt seotud parandusmeetmena keelata kolmeks kuuks püük kudemiskohtades.
- (15) Liivi lahe räime ja atlandi merilesta osas hindab ICES, et nende biomass ületab maksimaalse jätkusuutliku saagikuse B_{trigger} taset ja püügisurve on väiksem kui F_{MSY} . Kooskõlas määruse (EL) 2016/1139 artikli 4 lõikega 3 on seepärast asjakohane kehtestada kalapüügivõimalused sellele vastavalt.
- (16) Kilu biomass on ICESi hinnangul küll endiselt suurem kui maksimaalse jätkusuutliku saagikuse B_{trigger} , kuid biomass on märkimisväärselt vähenenud kalavaru erakordselt vähese täienemise tõttu ajavahemikul 2021–2023. Hinnanguliselt on biomass 2025. aastal madalaimal tasemel alates 1990. aastast ja lähedal maksimaalse jätkusuutliku saagikuse B_{trigger} tasemele. ICESi hinnangul võis varude täienemine olla 2024. aastal erakordselt suur, kuid ICES rõhutab, et hinnang ei pruugi olla täpne ja tõenäosus, et biomass jääb kaitse piirtasemest allapoole, võib olla alahinnatud. Lisaks tuleb ICES meelde, et kuna liikide kohta esitatakse jätkuvalt valeandmeid, tuleb soovitusse suhtuda teatava ettevaatlikkusega. Kooskõlas määruse (EL) 2016/1139 artikli 4 lõikega 4 on seepärast asjakohane kehtestada kalapüügivõimalused sellele vastavalt. Kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõikega 4 teeb komisjon ka ettepaneku keelata jätkuvalt kolmeks kuuks püük kudemiskohtades.

- (17) Käesolevas määruses sätestatud kalapüügivõimaluste kasutamist jälgitakse ja kontrollitakse vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 1224/2009,³ eelkõige vastavalt nimetatud määruse artiklitele 33 ja 34, milles käsitletakse saagi ja püügikoormuse registreerimist ning andmete edastamist komisjonile kalapüügivõimaluste ammendumise kohta. Seetõttu on vaja täpsustada koodid, mida liikmesriigid peavad kasutama käesoleva määrusega hõlmatud kalavarude lossimise kohta komisjonile andmete saatmisel.
- (18) Nõukogu määruse (EÜ) nr 847/96⁴ artiklitega 3 ja 4 on ette nähtud paindlikkus kvootide ühest aastast teise ülekandmiseks kalavarude puhul, mille suhtes kohaldatakse nii ennetuslikku kui ka analüütilist lubatud kogupüüki. Kõnealuse määruse artikli 2 kohaselt otsustab nõukogu lubatud kogupüügi kindlaksmääramisel, milliste kalavarude suhtes ei kohaldata kõnealuse määruse artikleid 3 ja 4, võttes aluseks eelkõige nende bioloogilise seisundi; selle mehhanismi kohaselt on konkreetsel aastal kättesaadavad kvoodid suuremad kui kõnealuseks aastaks algselt kehtestatud kvoodid. Kuni praeguseni ei ole neid artikleid kohaldatud selliste varude suhtes, mille biomass on alla piirväärtuse B_{lim} . Arvestades Läänemere ökosüsteemi ja selle kalavarude haprat seisundit, on mõistlik mitte kohaldada neid artikleid ka varudele, mille biomass jääb piirväärtuse B_{lim} ja maksimaalse jätkusuutliku saagikuse $B_{trigger}$ taseme vahele. Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikega 9 on ette nähtud ka paindlik ühest aastast teise ülekandmise mehhanism kõigi selliste varude puhul, mille suhtes kehtib lossimiskohustus. Selleks et vältida liigset paindlikkust, mis kahjustaks ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamist, ei tohiks määruse (EÜ) nr 847/96 artiklite 3 ja 4 ning määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 9 kohast kvootide paindlikku ühest aastast teise ülekandmist kohaldada kumulatiivselt. Võttes arvesse varude bioloogilist seisundit, tuleks vajaduse korral loobuda määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 9 kohasest ühest aastast teise ülekandmise paindlikkuse kohaldamisest.
- (19) Läänemere idaosa tursa, Läänemere lääneosa tursa ja Läänemere lääneosa räime varu on allpool piirväärtust B_{lim} . Kõigi nende varude puhul lubatakse 2026. aastal üksnes kaaspüüki ja teaduslikku püüki. Botnia lahe räime ja Läänemere keskosa räime biomass on tunduvalt väiksem kui maksimaalse jätkusuutliku saagikuse $B_{trigger}$. Seetõttu ja võttes arvesse Läänemere ökosüsteemi suhteliselt väikest vastupanuvõimet, on liikmesriigid, kel on kvoodiosa asjaomases lubatud kogupüügis, võtnud kohustuse mitte kohaldada 2026. aastal nende varude suhtes määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikega 9 ette nähtud paindlikku ühest aastast teise ülekandmist, et 2026. aasta püük ei ületaks asjaomaseid lubatud kogupüüke. Lisaks on laiuskraadist 59° 30' N lõuna pool peaaegu kõigi jõgede lõhevarude biomass väiksem kui noorlõhede tootmise piirväärtus (R_{lim}) ning 2026. aastal on lubatud vaid kaaspüük ja teaduslik püük. Ühest aastast teise ülekandmise paindlikkuse mehhanismi

³ Nõukogu 20. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse liidu kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006 (ELT L 343, 22.12.2009, lk 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1224/oj>).

⁴ Nõukogu 6. mai 1996. aasta määrus (EÜ) nr 847/96, millega kehtestatakse lubatud kogupüükide (TAC) ja kvootide haldamise täiendavad tingimused ühest aastast teise ülekandmisel (EÜT L 115, 9.5.1996, lk 3, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/1996/847/oj>).

kohaldamisel on asjaomased liikmesriigid seetõttu võtnud 2026. aastaks samasuguse kohustuse ka seoses lõhe püügiga Läänemere avaosas.

- (20) [Norra tursiku kohta täidetakse hiljem: Liit ja Ühendkuningriik pidasid [XX]. oktoobril 2025 kahepoolseid konsultatsioone norra tursiku lubatud kogupüügi üle ICESi 3.a rajoonis (Skagerrak-Kattegat), ICESi 4. alapiirkonna Ühendkuningriigi ja liidu vetes ning ICESi 2.a rajooni (Põhjameri) Ühendkuningriigi vetes ajavahemikul 1. novembrist 2025 kuni 31. oktoobrini 2026. Need konsultatsioonid peeti ühelt poolt Euroopa Liidu ja Euroopa Aatomienergiaühenduse ning teiselt poolt Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi vahelise kaubandus- ja koostöölepingu⁵ artikli 498 lõike 2 kohaselt. Liit osales nendel konsultatsioonidel liidu seisukoha täpsustuste alusel, mille nõukogu kiitis heaks [XX]. oktoobril 2025 vastavalt nõukogu otsuse (EL) 2021/1875⁶ artiklile 2. Liit ja Ühendkuningriik leppisid kokku lubatud kogupüügis, mis põhineb [XX]. oktoobril 2025 avaldatud ICESi nõuandel norra tursiku kohta ICESi 4. alapiirkonnas ja 3.a rajoonis. Konsultatsiooni tulemus on dokumenteeritud kirjalikus protokollis, millele liidu ja Ühendkuningriigi delegatsioonide juhid kirjutasid alla [XX]. oktoobril 2025. Seepärast tuleks ajavahemikuks 1. novembrist 2025 kuni 31. oktoobrini 2026 kehtestada lubatud kogupüük nimetatud kirjalikus protokollis sätestatud tasemel.
- (21) [täidetakse hiljem: nõukogu määruse (EL) 2025/202 muud võimalikud muudatused].
- (22) Seepärast tuleks määrust (EL) 2025/202⁷ vastavalt muuta.
- (23) Selleks et vältida püügitegevuse katkemist ja tagada kaluritele elatusvahendid, tuleks käesoleva määruse Läänemerd käsitlevaid sätteid kohaldada alates 1. jaanuarist 2026. Siiski tuleks Skagerrak-Kattegatis ja Põhjameres püütavat norra tursikut käsitlevaid sätteid kohaldada tagasiulatuvalt alates 1. novembrist 2025 kuni 31. oktoobrini 2026, mis on norra tursiku püügi hooaeg. Olukorra kiireloomulisuse tõttu peaks käesolev määrus jõustuma kohe pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimisese

Käesoleva määrusega määratakse kindlaks teatavate Läänemere kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused 2026. aastaks ning muudetakse teatavaid määruses (EL) 2025/202 kindlaks määratud püügivõimalusi teistes vetes.

⁵ ELT L 149, 30.4.2021, lk 10, ELI: [http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2021/689\(1\)/oj](http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2021/689(1)/oj).

⁶ Nõukogu 22. oktoobri 2021. aasta otsus (EL) 2021/1875 liidu nimel võetava seisukoha kohta Ühendkuningriigiga peetavatel iga-aastastel konsultatsioonidel, et leppida kokku lubatud kogupüük (ELT L 378, 26.10.2021, lk 6, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2021/1875/oj>).

⁷ Nõukogu 30. jaanuari 2025. aasta määrus (EL) 2025/202, millega määratakse 2025. ja 2026. aastaks kindlaks teatavate kalavarude püügi võimalused, mida kohaldatakse liidu vetes ja liidu kalalaevade suhtes teatavates vetes väljaspool liitu ning muudetakse määrust (EL) 2024/257 püügivõimaluste osas 2025. aastal (ELT L, 2025/202, 31.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2025/202/oj>).

Artikkel 2
Kohaldamisala

1. Käesolevat määrust kohaldatakse Läänemerel tegutsevate liidu kalalaevade suhtes. Seda kohaldatakse ka harrastuspüügi suhtes, kui sellisele püügile on asjaomastes sätetes selgelt viidatud.

Artikkel 3
Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 4 mõisteid.

Lisaks kasutatakse järgmiseid mõisteid:

- (1) „alarajoon“ – Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukogu (ICES) Läänemeres paiknev alarajoon, nagu on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 218/2009⁸ III lisas;
- (2) „lubatud kogupüük“ (TAC) –
 - (a) igast kalavarust aastas lossida lubatud kala kogus püügi puhul, mille suhtes on kehtestatud määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõigetes 4–7 osutatud erand lossimiskohustusest;
 - (b) igast kalavarust aastas püüda lubatud kala kogus igasuguse muu püügi puhul;
- (3) „kvoot“ – liidule, liikmesriigile või kolmandale riigile eraldatud osa lubatud kogupüügist;
- (4) „harrastuskalapüük“ – mittetööstuslik püügitegevus, mille puhul mere bioloogilisi ressursse kasutatakse meelelahutuslikul, turismi või sportlikul eesmärgil;
- (5) „analüütiline hinnang“ – teatava kalavaru olukorra muutumist käsitlev kvantitatiivne hinnang, mis põhineb kalavaru bioloogiat ja kasutust käsitlevatel andmetel, sh kaudsetel näitajatel, mis on teadusliku läbivaatamise tulemusel hinnatud kvaliteedilt piisavaks, et anda teaduslikke nõuandeid tulevaste püügivõimaluste kohta;
- (6) „analüütiline lubatud kogupüük“ – lubatud kogupüük, mille kohta on olemas analüütiline hinnang;
- (7) „ennetuslik lubatud kogupüük“ – lubatud kogupüük, mille kohta analüütiline hinnang puudub ja mille kohta on olemas kas ettevaatusprintsii bil põhinev hinnang või mille kohta hinnang puudub.

II PEATÜKK
PÜÜGIVÕIMALUSED

Artikkel 4
Lubatud kogupüük ja eraldatud kogused

Lubatud kogupüügid, kvoodid ja vajaduse korral nendega funktsionaalselt seotud meetmed on esitatud lisas.

⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2009. aasta määrus (EÜ) nr 218/2009 Atlandi ookeani kirdeosas kalastavate liikmesriikide nominaalsaagi statistiliste andmete esitamise kohta (ELT L 87, 31.3.2009, lk 70, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/218/oj>).

Artikkel 5

Kalapüügivõimaluste eraldamise erisätted

1. Käesolevas määruses sätestatud kalapüügivõimaluste eraldamine liikmesriikidele vahel ei piira:
 - (a) määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõike 8 kohast kalapüügivõimaluste vahetamist;
 - (b) määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 37 kohast mahaarvamist ja ümberjaotamist;
 - (c) määruse (EÜ) nr 847/96 artikli 3 ja määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 9 kohast lubatud lisakoguste lossimist;
 - (d) määruse (EÜ) nr 847/96 artikli 4 kohast koguste kinnipidamist ja määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 9 kohast ülekandmist;
 - (e) määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklite 105, 106 ja 107 kohaseid mahaarvamisi.
2. Varud, mille suhtes kohaldatakse ennetuslikku või analüütilist lubatud kogupüüki, on määruses (EÜ) nr 847/96 sätestatud lubatud kogupüükide ja kvootide haldamise ühest aastast teise ülekandmise otstarbel kindlaks määratud käesoleva määruse lisas.
3. Kui käesoleva määruse lisaga ei ole ette nähtud teisiti, kohaldatakse määruse (EÜ) nr 847/96 artiklit 3 selliste kalavarude suhtes, mille suhtes kohaldatakse ennetuslikku lubatud kogupüüki, ning sama määruse artikli 3 lõikeid 2 ja 3 ning artiklit 4 kohaldatakse selliste kalavarude suhtes, mille suhtes kohaldatakse analüütilist lubatud kogupüüki.
4. Määruse (EÜ) nr 847/96 artikleid 3 ja 4 ei kohaldata, kui liikmesriik kasutab määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikes 9 sätestatud paindlikku ühest aastast teise ülekandmist.

Artikkel 6

Saagi ja kaaspüügi lossimise tingimused

Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikes 8 osutatud sihtgruppi mittekuuluvate liikide varud ohututes bioloogilistes piirides, mille suhtes võib kohaldada erandit kohustusest arvestada saak nimetatud artiklis sätestatud asjaomastest kvootidest maha, on kindlaks määratud käesoleva määruse lisas esitatud asjakohastes lubatud kogupüügi tabelites.

Artikkel 7

Püügikeeluajad tursa kudemise kaitseks

1. Alarajoonides 25 ja 26 on püük igasuguste püügivahenditega keelatud alates 1. maist kuni 31. augustini.
2. Lõikes 1 sätestatud keeldu ei kohaldata järgmistel juhtudel:
 - (a) üksnes teadusuuringute eesmärgil tehtavate püügitoimingute suhtes, tingimusel et need uuringud viiakse läbi vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2019/1241⁹ artiklis 25 sätestatud tingimustele;

⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2019. aasta määrus (EL) 2019/1241, mis käsitleb kalavarude ja mereökosüsteemide kaitsmist tehniliste meetmete abil ning millega muudetakse nõukogu määrusi (EÜ) nr 1967/2006, (EÜ) nr 1224/2009 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusi (EL) nr 1380/2013, (EL) 2016/1139, (EL) 2018/973, (EL) 2019/472 ja (EL) 2019/1022 ning tunnistatakse

- (b) liidu kalalaevade suhtes, mille kogupikkus on alla 12 meetri ja mis püüavad nakke- või raamvõrkude või abaratega või põhjaõngejadade, õngejadade, triivõngejadade, ridvata õngede ja haardõngede või sarnaste seisevpüünistega piirkondades, kus vee sügavus on alla 20 meetri vastavalt pädevate riiklike asutuste välja antud ametliku merekaardi koordinaatidele;
 - (c) ilma et see piiraks artikli 8 lõike 1 punktis a ja artikli 9 lõikes 1 osutatud keeluaaja kehtestamist, liidu kalalaevade suhtes, mis püüavad alarajoonis 25 pelaagilisi liike, mis on ette nähtud vahetult inimtoiduna tarbimiseks, kasutades püügivahendeid, mille võrgusilma suurus on 45 mm või väiksem, aladel, kus vee sügavus on alla 50 meetri vastavalt pädevate riiklike asutuste välja antud ametliku merekaardi koordinaatidele, ja mille lossitavad kogused sorditakse.
3. Alarajoonides 22 ja 23 on püük igasuguste püügivahenditega keelatud alates 15. jaanuarist kuni 31. märtsini ning alarajoonis 24 alates 15. maist kuni 15. augustini.
4. Lõikes 3 sätestatud keeldu ei kohaldata järgmistel juhtudel:
- (a) üksnes teadusuuringute eesmärgil tehtavad püügitoimingud, tingimusel et need uuringud toimuvad kooskõlas määruse (EL) 2019/1241 artiklis 25 sätestatud tingimustega;
 - (b) liidu kalalaevade suhtes, mille kogupikkus on alla 12 meetri ja mis püüavad nakke- või raamvõrkude või abaratega või põhjaõngejadade, õngejadade, triivõngejadade, ridvata õngede ja haardõngede või sarnaste seisevpüünistega piirkondades, kus vee sügavus on alla 20 meetri vastavalt pädevate riiklike asutuste välja antud ametliku merekaardi koordinaatidele;
 - (c) liidu kalalaevade suhtes, mis püüavad alarajoonis 24 pelaagilisi liike, mis on ette nähtud vahetult inimtoiduna tarbimiseks, kasutades püügivahendeid, mille võrgusilma suurus on 45 mm või väiksem, aladel, kus vee sügavus on alla 40 meetri vastavalt pädevate riiklike asutuste välja antud ametliku merekaardi koordinaatidele, ja mille lossitavad kogused sorditakse;
 - (d) liidu kalalaevade suhtes, mis püüavad alarajoonis 22 tragidega kahepoolmelisi molluskeid piirkondades, kus vee sügavus on alla 20 meetri vastavalt pädevate riiklike asutuste välja antud ametliku merekaardi koordinaatidele.
5. Lõike 2 punktides b või c ja lõike 4 punktides b, c või d osutatud liidu kalalaevade kaptenid tagavad, et pädeva liikmesriigi kontrolliasutused saavad nende püügitegevust igal ajal jälgida.

Artikkel 8

Püügikeeluajad räime kudemise kaitseks alarajoonides 25, 26, 27, 28.2, 29, 30, 31 ja 32

1. Pelaagiliste liikide püük pelaagilise traaliga on keelatud rannikualadel kuni nelja meremiili kaugusel mõõdetuna lähtejoontest, kui vee sügavus on vastavalt pädeva riikliku asutuse välja antud ametliku merekaardi koordinaatidele alla 20 meetri, järgmistel ajavahemikel ja piirkondades:

kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 894/97, (EÜ) nr 850/98, (EÜ) nr 2549/2000, (EÜ) nr 254/2002, (EÜ) nr 812/2004 ja (EÜ) nr 2187/2005 (ELT L 198, 25.7.2019, lk 105, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1241/oj>).

- (a) 16. märtsist kuni 15. juunini alarajoonides 25 ja 26;
 - (b) 1. aprillist kuni 30. juunini alarajoonides 27 ja 28.2;
 - (c) 1. maist kuni 31. juulini alarajoonides 29–32.
2. Lõikes 1 sätestatud keeldu ei kohaldata üksnes teadusuuringute eesmärgil toimuvate püügitoimingute suhtes, tingimusel et uuringud toimuvad kooskõlas määruse (EL) 2019/1241 artiklis 25 sätestatud tingimustega. Selle erandi kasutamine piirdub igale liikmesriigile esialgu eraldatud kvoodiga.

Artikkel 9

Püügikeeluajad kilu kudemise kaitseks alarajoonides 25, 26, 27, 28.2, 29 ja 32

- 1. Liidu kalalaevadel on alates 1. maist kuni 31. juulini keelatud liikuvpüünistega püüda pelaagilisi liike piirkondades, mis on alarajoonides 25, 26, 27, 28.2 ja 29 ning asuvad lähtejoonest kaugemal kui 12 meremiili ning alarajoonis 32 pikkuskraadist 24° 00' idapikkust lääne pool.
- 2. Lõikes 1 sätestatud keeldu ei kohaldata järgmistel juhtudel:
 - (a) üksnes teadusuuringute eesmärgil tehtavad püügitoimingud, tingimusel et need uuringud toimuvad kooskõlas määruse (EL) 2019/1241 artiklis 25 sätestatud tingimustega; selle erandi kasutamine piirdub igale liikmesriigile esialgu eraldatud kvoodiga;
 - (b) liidu kalalaevade suhtes, mille kogupikkus on alla 12 meetri ja mis püüavad nakke- või raamvõrkude või abaratega või põhjaõngejadade, õngejadade, triivõngejadade, ridvata õngede ja haardõngede või sarnaste seisevpüünistega.

Artikkel 10

Tursa harrastuspüügi meetmed alarajoonides 22–32

- 1. Tursa harrastuspüük on alarajoonides 22–32 keelatud. Kõik juhuslikult püütud tursa isendid lastakse kohe merre tagasi.
- 2. Olenemata lõikest 1 võib endale jätta tursa, mis on püütud juhusliku kaaspüügina muude liikide harrastuskalapüügil alarajoonides 27–32.

Artikkel 11

Meetmed seoses lõhe harrastuspüügiga alarajoonides 22–31

- 1. Lõhe harrastuspüük on alarajoonides 22–31 keelatud. Kõik juhuslikult püütud lõheisendid lastakse kohe merre tagasi.
- 2. Erandina lõikest 1 on lõhe harrastuspüük lubatud piirkondades, mis jäävad lähtejoontest kuni nelja meremiili kaugusele, järgmistel ajavahemikel ja piirkondades:
 - (a) 1. juunist kuni 31. augustini ICESi alarajoonis 29 põhja pool laiuskraadi 59° 30' N;
 - (b) 1. maist kuni 31. augustini ICESi alarajoonides 30 ja 31, välja arvatud maikuus piirkonnas, mis ulatub Råneälveni jõe suudmest kuni nelja meremiili kaugusele.
- 3. Käesoleva artikliga ei piirata määruse (EL) nr 1380/2013 artiklite 19 ja 20 kohaste rangemate riiklike meetmete kohaldamist.

Artikkel 12

Meriforelli- ja lõhevarude kaitse meetmed alarajoonides 22–32

1. Liidu kalalaevadel on keelatud püüda meriforelli vetes, mis asuvad alarajoonides 22–32 lähtejoontest kaugemal kui neli meremiili. Lõhe püüdmisel alarajoonis 32 lähtejoontest kaugemal kui neli meremiili ei tohi meriforelli kaaspüük mis tahes ajal ületada 3 % lõhe ja meriforelli kogusaagist – kas pardal olevast või pärast iga püügireisi lossitud saagist.
2. Meriforelli või lõhe õngejadadega püük on keelatud vetes, mis asuvad alarajoonides 22–31 lähtejoontest kaugemal kui neli meremiili.
3. Käesoleva artikliga ei piirata määruse (EL) nr 1380/2013 artiklite 19 ja 20 kohaste rangemate riiklike meetmete kohaldamist.

Artikkel 13

Andmete edastamine

Kui liikmesriigid edastavad komisjonile määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklite 33 ja 34 kohaselt andmeid kalavarude püütud või lossitud koguste kohta, tuleb selleks kasutada käesoleva määruse lisas esitatud kalavarukoode.

III PEATÜKK LÕPPSÄTTED

Artikkel 14

Määruse (EL) 2025/202 muutmise

Määrust (EL) 2025/202 muudetakse järgmiselt.

- (1) IA lisa B osa tabel 122 asendatakse järgmisega:

“

Tabel 122

Liik:	norra tursik ja seotud kaaspüük				Püügipiirkond:	3.a; 4. püügipiirkonna Ühendkuningriigi ja liidu veed; 2.a püügipiirkonna Ühendkuningriigi veed (NOP/2A3A4.)
	Trisopterus esmarkii					
Aasta	2025		2026		Analüütiline TAC Ei kohaldata määruse (EÜ) nr 847/96 artikli 3 lõiget 2 ega 3. Ei kohaldata määruse (EÜ) nr 847/96 artiklit 4.	
Taani	299,722	(1)(2)	pro memoria	(4)		
			(p.m.)			
Saksamaa	0,057	(1)(2)(3)	p.m.	(4)		
Madalmaad	0,221	(1)(2)(3)	p.m.	(4)		
Liit	300	(1)(2)(3)	p.m.	(4)		
Ühendkuningriik	100	(1)	p.m.	(4)		
TAC	400	(1)	p.m.	(4)		
(1)	Püüda võib ainult alates 1. novembrist 2024 kuni 31. oktoobrini 2025.					
(2)	Vaid kaaspüük. Norra tursiku sihtpüük selle kvoodi alusel ei ole lubatud.					
(3)	Kaaspüügi kvoodi alusel võib püüda ainult ICESi 2.a, 3.a ja 4. püügipiirkonna Ühendkuningriigi ja liidu vetes.					
(4)	Püüda võib ainult alates 1. novembrist 2025 kuni 31. oktoobrini 2026.					

“

- (2) [täidetakse hiljem: nõukogu määruse (EL) 2025/202 muud muudatused].

Artikkel 15

Jõustumine ja kohaldamine

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist kuni 31. detsembrini 2026.

Erandina teisest lõigust:

- (a) kohaldatakse artikli 14 punkti 1 alates 1. novembrist 2025 kuni 31. oktoobrini 2026;
- (b) [täidetakse hiljem: nõukogu määruse (EL) 2025/202 muud muudatused].

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

*Nõukogu nimel
eesistuja*